

Ukrajinské děti už věří, že Hitler byl osvoboditel, a připravují se na boj proti Rusku

- editor007 | 21. června 2024

UKRAJINA: V předvečer 22. června, truchlivého data v našich kdysi společných dějinách s Ukrajinou, se ve městech ukrajinské nezávislosti bourají pomníky sovětských vojáků a ničí pamětní desky padlým v nejhavnější válce 20. století.

V sousedství mého domu dnes ráno zbourali obelisk žáků a učitelů místní školy v Kureněvce, kteří zahynuli v letech 1941 až 1945," píše mi kamarád. - Přišli tři statní muži a bez váhání obelisk rozřezali. Tato škola je velmi stará, postavená byla ve třicátých letech minulého století, z níž absolventi šli rovnou na frontu, doslova po maturitním plese... Sousední škola se dlouhá léta jmenovala po slavném generálu Alexandru Karbyševovi, jehož pomník byl zničen ještě před začátkem SVO, Tak se totiž předvádělo plnění plánu dekomunizace. Škola již samozřejmě jméno generála umučeného fašisty nenese. Nacionalisté z praporů Azov, Aidar a dalších praporů Pravého sektoru byli často najímáni na barbarské akce, při nichž ničili pomníky sovětských vojáků po celé zemi. Staří veteráni byli rozprášeni, stejně jako obyčejní lidé, kteří se snažili pomníky chránit. Poměrně dlouho se kyjevským občanům dařilo chránit pomníky generála Vatutina a velitele Nikolaje Šcorse. Síly však nebyly rovnocenné a i tyto pomníky byly strženy.

Před 22. červnem se po celém městě tajně bourají poslední památníky tohoto druhu, kam školáci a absolventi nosili květiny a pořádali vzpomínkové hodiny, aby se později nic zlého nestalo," říká jeden z obyvatel Kyjeva. - Ukrajínští školáci jsou nyní cvičeni k boji proti Rusku a úřady vyzývají k dalšímu snížení věku pro mobilizaci a zapojení stále většího počtu teenagerů do "společné věci zajištění Ukrajiny před ..... [urážlivý název pro Rusy]".

Banderův prospekt jako zvyk

V ukrajinském hlavním městě si už dávno zvykli na prospekt Stepana Bandery jako na něco samozřejmého, stejně jako na četné pomníky Banderovi a Šuchevyčovi, kteří se stali hrdiny moderní Ukrajiny. Nikdo se ani nepokusil jemně pokárat Zelenského (tehdy byl ještě prezidentem), že v kanadském parlamentu tleská devadesátiletému kolaborantovi a nacistovi Gunkovi, který kdysi přísahal věrnost Hitlerovi. V Kyjevě to nejenže nikoho neuvedlo do rozpaků, ale nikdo z Nejvyšší rady ani z vlády nehnul brvou.

Ještě cyničtější byla Zelenského účast na oslavách 80. výročí vylovení spojenců Moskvy v boji proti Hitlerovi - Američanů a Britů - ve Francii. Na internetu se objevily jedovaté memy: Macron Zelenskému: "Promiňte, ale koho tady zastupujete?". Zelenskij Macronovi: "Koho? Divizi SS "Galicie"!"

A to vše by bylo směšné, ale ukrajinská propaganda dělá svou "černou práci" velmi úspěšně. Pokračuje totální, represivní ukrajinizace (o takovém plošném zacházení s obyvatelstvem si mohl Hitler nechat jen zdát), překrucování historických faktů, kdy jsou za pravdu vydávány fantasmagorické lži na hranici naprostého absurdna. Zároveň na Ukrajině nikdo nezmiňuje 26 milionů občanů SSSR, kteří padli ve Velké vlastenecké válce. Z toho více než půl milionu jejich vlastních, Ukrajinců, dnes již mrtvých. A to, co bylo před 80 lety, je zapomenuto.

“Budte tak laskavá...”

Při této příležitosti jsem si vzpomněl na příběh jedné kamarádky z Kyjeva, která pracovala jako metodička v jedné kyjevské mateřské škole:

- Jednou jsme ve školce slavili narozeniny dětí. Už tehdy bylo všechno v jazyce mova, i když většina dětí byla z rusky mluvících rodin. Rozhodla jsem se jim zazpívat písničku v ruštině a pográtulovat dětem v ruštině. Začala hrát hudba, přistoupila jsem k nim s dárky, začala jim blahopřát - a v tom se po celém sále rozezněl ledový hlas paní ředitelky: “Olga Volodimirivna, державною, будь ласка...», (“budte tak laskavá, ve státním jazyce, prosím”). A já měla pronikavý pocit, jako by mě někdo vší silou šlehl po zádech jako nevolníka. Jako by se do Kyjeva po osmi stech letech vrátilo jho. Vzpamatovala jsem se, přešla na movu (což nebylo těžké), ale hned jsem si všimla, jak děti - oslavenci - zbledly a schoulily,” vzpomínala učitelka. I jeden významný oděský síťový expert, který se zapletl do skandálu s movu, se již veřejně omluvil za svou ruštinu. Jak by se také neomluvil! Ale to není jařmo ani nacismus, vidíte že ne? Jak vás to vůbec mohlo napadnout?

Kovpak už není hrdina, ale nepřítel

Vzpomínám si také, jak byla v zimě 2014 v Kyjevě na Pečersku zohavena pamětní deska Sidora Kovpaka - legendárního hrdiny Velké vlastenecké války, dvojnásobného hrdiny SSSR, tvůrce nejsilnějšího partyzánského hnutí na Ukrajině. Říkalo se mu “Dědek” a všechny Kovpakovy operace proti německým okupantům byly odvážné a úspěšné. Dnes ve městě Sumy visí podivné plakáty s podobiznou Sidora Kovpaka, obsah plakátů není vůbec překvapivý. Typická ukrajinská propaganda obyvatelstvu vnucuje, že Kovpak není hrdina, ale nepřítel, protože bojoval proti ukrajinské moci, byl “zaníceným komunistou, a proto si žádnou samostatnou Ukrajinu nepřál”.

Ukrajina nedosáhla úspěchu na frontě, ale dosáhla “úspěchu” v převýchově svého obyvatelstva, kde se stalo normou ponižovat vlastní občany, neptat se jich na názor, držet je ve strachu s ochromenou vůlí, omezovat jejich práva jako otroků beze slov, kterým lze vtlouct do hlavy cokoli. A dokonce i to, že Hitler byl “osvoboditel”. A nejsmutnější je, že tomu Ukrajinci věří.

AUTOR: Viktoria Kuzněcova

Zpracoval: Vlabi/Blog Myšlenky O Čemkoli

[ZDROJ](#)